

Arrest

nr. 308 326 van 14 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOURI, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 8 februari 2021 binnenkwam, diende op 9 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 november 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 20 november 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 09/02/2021

Overdracht CGVS: 16/03/2021

Op 7 juli 2022 van 09.09 uur tot 13.19 uur had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Van Overdijn, loco meester Loobuyck, was tijdens het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Rahanweyn-clan, subclan Luwaay. U bent geboren op [...] januari 1996 in de stad Baidoa, gelegen in het gelijknamig district in de provincie Bay in Somalië.

Uw ouders kwamen te overlijden toen u nog jong was, waardoor u bent opgegroeid bij uw grootmoeder te Mogadishu. Toen uw grootmoeder overleed, ging u bij uw oom H.H.R. wonen. Later ging u ook bij uw oom werken. Sinds 2017 was u vervolgens werkzaam bij Ansaar International, een niet-gouvernementele organisatie afkomstig uit Duitsland. Op een dag werd u gebeld door een persoon die met u wenste te spreken. U had geen tijd en heeft de telefoon afgelegd. Diezelfde avond werd u opnieuw opgebeld, maar u was reeds aan het slapen. Twee dagen later werd u nabij een moskee door twee leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab tot bij hen geroepen. Zij vertelden dat zij uw hulp nodig hadden bij het doden van witte personen die bij u werkten. U weigerde, waarop de leden van de terreurorganisatie u de keuze gaven om mee te werken of te sterven. U ging vervolgens akkoord. Daaropvolgend belden zij met iemand, waarop u besloot om weg te wandelen. Vervolgens hebben de leden van Al-Shabaab naar u geschoten, maar de kogel raakte een voorbijrijdende driewieler. U wist met behulp van een (andere) driewieler tot bij uw zus te vluchten. Uw zus vreesde dat Al-Shabaab u zou opzoeken, waardoor u naar uw vriend diende te gaan. U bracht uiteindelijk de nacht door bij uw oom. Bij uw oom werd u door Al-Shabaab opgebeld met de boodschap dat zij wisten dat u nog leefde. Uiteindelijk zeiden de leden van Al-Shabaab dat zij u zullen doden. Uw oom bracht u vervolgens onder bij een vriend. Van daar uit ging u opnieuw werken. Een dag later werd u nogmaals opgebeld door de terreurorganisatie. Dit keer was het de emir die u belde. Hij zei dat u een aanslag diende te plegen op een door uw organisatie georganiseerde ceremonie. U weigerde en liet het nummer waardoor u werd gecontacteerd controleren. Daaruit bleek dat het nummer effectief van Al-Shabaab is, waarop u in paniek raakte. U beweerde ziek te zijn en ging niet langer naar uw werk. U deed wel nog een nachtschift. Eén dag later besloot u naar huis terug te gaan. Echter, nog voor u bij uw huis aankwam, vielen leden van Al-Shabaab uw huis binnen. Daarbij kwam uw neef om het leven. U werd vervolgens door uw oom een week lang bij een vriend ondergebracht.

U vertrok op 12 februari 2020 vanuit Somalië per vliegtuig naar Turkije. Na een verblijf van zes maanden in Turkije vertrok u richting Athene. U verbleef zeven maanden in Athene. Uiteindelijk reisde u vanuit Athene naar België. U kwam op 8 februari 2021 aan in België, alwaar u op 9 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u enkele foto's van uw werkzaamheden bij Ansaar International, een kopie van uw werkbadge/tewerkstellingskaart, een kopie van een certificaat van de overheid en een kopie van een opleidingscertificaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u halverwege het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangeeft dat Maay uw moedertaal is en sommige woorden Mahatiri (Somalisch) soms moeilijk voor u zijn (CGVS, p. 15). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 9 maart 2021 duidelijk heeft aangegeven dat u de taal Somalisch voldoende beheerst om de problemen te verwoorden die hebben geleid tot uw vlucht en u hierover evenwel vragen kan beantwoorden (Zie verklaring betreffende procedure, punt 2). Wanneer u aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gevraagd of u de tolk goed begrijpt, antwoordt u de tolk heel goed te begrijpen (CGVS, p. 5-6). Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of u de vragen goed heeft begrepen en of u de tolk goed heeft begrepen, antwoordt u tweemaal bevestigend (CGVS, p. 27). Ook dient te worden vastgesteld dat het CGVS geen correcties als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud, die u op 19 juli 2022 werden bezorgd, heeft ontvangen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door enkele opmerkelijke omissies in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u namelijk aan het einde van het eerste gesprek

met de leden van Al-Shabaab beschoten te zijn geweest (CGVS, p. 23). Bij de DVZ maakte u daarentegen helemaal geen gewag van het door u beweerde schietincident. U geconfronteerd met deze omissie in uw verklaringen bij de DVZ, werpt u vaagweg de inhoud van het eerste telefoongesprek op (CGVS, p. 25). Daarnaast verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw neef tijdens de aanval van de leden van Al-Shabaab op uw huis kwam te overlijden (CGVS, p. 23). U maakte van dit, nochtans belangrijke, feit echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd bij de DVZ. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ stelt u namelijk dat u door uw zus werd gecontacteerd met de boodschap dat er leden van Al-Shabaab bij uw huis waren langs geweest en zij u zochten, waarna u besloot om Somalië te verlaten (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Uw verklaring dat men u bij de DVZ had gezegd beknopt te zijn en niet te veel details te geven biedt geen verschuiving voor deze opmerkelijke lacune in uw verklaringen voor de DVZ. Dat u het overlijden van een familielid zou afdoen als zijnde een detail kan allerm minst overtuigen (CGVS, p. 25). Bovenstaande lacunes in uw verklaringen bij de DVZ doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Naast uw lacunaire verklaringen komen uw verklaringen over de werkwijze van Al-Shabaab eveneens zeer bedenkelijk over. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS onder meer dat u door twee leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab de keuze kreeg om hen te helpen of om te sterven, waarop u akkoord bent gegaan om hen te helpen. Daaropvolgend belden zij naar iemand. U besloot om weg te wandelen, waarop u door de leden van de terreurorganisatie werd beschoten (CGVS, p. 22-23 en 25). Gevraagd waarom de leden van Al-Shabaab u zouden neerschieten, aangezien u reeds akkoord bent gegaan met hun voorstel, stelt u te denken dat zij dachten dat u niet oprecht was, waarop zij naar hun emir hebben gebeld met de vraag of zij u dienden neer te schieten (CGVS, p. 25). Het is weinig aannemelijk dat wanneer u aangeeft de terreurorganisatie te zullen helpen, u onmiddellijk zou worden neergeschoten zonder dat men eerst uw hulp trachtte te benutten. Dat u bovendien later door de emir, die volgens u de opdracht zou hebben gegeven om u te doden, werd opgebeld met de vraag om een aanslag uit te voeren, raakt kant noch wal (CGVS, p. 23). Zeker gezien u meteen na het schietincident (en nog voor het telefonisch contact met de emir) een dreigtelefoontje van de leden van Al-Shabaab heeft ontvangen (CGVS, p. 23). Het is namelijk weinig aannemelijk dat de leden van Al-Shabaab u eerst trachten te vermoorden, u vervolgens telefonisch bedreigen en de emir u uiteindelijk toch om hulp zou vragen. Aldus wordt de door u beweerde werkwijze van de terreurorganisatie Al-Shabaab niet aannemelijk bevonden. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw vrees verder in ernstige mate aan.

Ook uw verklaring dat u pas na de controle van het nummer zeker was dat u door de terreurorganisatie Al-Shabaab werd vervolgd, doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo stelt u onder meer beschoten te zijn geweest, alsook dreigtelefoontjes te hebben ontvangen. Pas na het telefonisch contact met de emir besluit u het nummer te laten controleren. Dit nummer blijkt van Al-Shabaab te zijn, waarop u in paniek raakte (CGVS, p. 22-24). Het is eenvoudigweg niet aannemelijk dat u na het schietincident, het dreigtelefoontje en het telefonisch contact met de emir nog niet zou beseffen dat u door de terreurorganisatie Al-Shabaab werd geviséerd. Zeker wanneer u verklaart dat de personen nabij de moskee u effectief hebben verteld dat zij tot Al-Shabaab behoorden (CGVS, p. 22). Dat u zodus niet op de hoogte zou zijn van hun lidmaatschap bij de terreurorganisatie Al-Shabaab is niet ernstig. Uw verklaringen ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat de door u genomen voorzorgsmaatregelen weinig doeltreffend zijn. U verklaart namelijk dat de personen die u nabij de moskee hebben aangesproken u hebben gezegd dat u diende te helpen bij het doden van witte mensen die bij u werkten (CGVS, p. 22). Hieruit kan worden opgemaakt dat de leden van Al-Shabaab goed geïnformeerd waren over uw werkomgeving. Hierna verklaart u te zijn beschoten, alsook enige tijd later te zijn opgebeld door de leden van Al-Shabaab met de boodschap dat zij u zouden doden. Vervolgens werd u ondergebracht bij een vriend van uw oom. Eens u bij de vriend van uw oom werd ondergebracht, verklaart u dat u opnieuw naar uw werk ging (CGVS, p. 23). Het is allerm minst ernstig dat u niet langer naar huis gaat uit vrees voor Al-Shabaab, maar u wel besluit om naar uw werk te gaan terwijl de leden van Al-Shabaab duidelijk op de hoogte waren van uw tewerkstelling.

Uw gedrag rijmt niet met de mate van terughoudendheid die men normaliter van iemand in uw situatie zou verwachten. Na het dreigtelefoontje werd u nogmaals opgebeld door Al-Shabaab. Dit keer belde de emir met de boodschap dat u een aanslag diende uit te voeren op een door uw organisatie georganiseerde ceremonie. U weigerde dit, waarop u het nummer liet nakijken. Het nummer bleek effectief van de terreurorganisatie Al-Shabaab afkomstig te zijn, waarop u in paniek raakte (CGVS, p. 23). U verklaart aanvankelijk u bij uw werk ziek te hebben gemeld en dat uw huis een dag later werd aangevallen door leden van Al-Shabaab (CGVS, p. 23). Echter, wanneer u geconfronteerd wordt met uw afwijkende verklaringen bij de DVZ, waar u verklaarde overdag te hebben gewerkt ten tijde van de aanval van de terreurorganisatie op uw huis (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5), beweert u niet overdag te hebben gewerkt, maar 's nachts (CGVS, p. 25). Uw inconsistente verklaringen daargelaten, dient opnieuw te worden vastgesteld dat u zelfs na het telefoongesprek met de emir nog naar uw werk ging. Sterker nog, u verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud namelijk dat u de dag van de aanval van Al-Shabaab normaliter naar uw huis ging gaan (CGVS,

p. 23). Uw verklaringen tarten alle verbeelding. Dat u na de bedreigingen nog steeds naar uw werk ging, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vervolging en daarmee gepaard gaande vrees.

Voorts is het merkwaardig dat u niemand heeft ingelicht over de bedreigingen aan uw adres of over de nakende aanslag op uw collega's bij Ansaar International. U verklaart namelijk noch de organisatie noch de politie te hebben ingelicht over de toenadering van Al-Shabaab. Gevraagd waarom u uw organisatie niet heeft ingelicht, stelt u schrik te hebben gehad dat de organisatie u ervan zou verdenken lid te zijn van Al-Shabaab en mogelijks de overheid zou informeren over hun vermoedens (CGVS, p. 25-26). Geconcludeerd dat de managers van de organisatie niet wisten dat er een aanslag werd beraamd, antwoordt u bevestigend. U zegt te hebben besloten om hen niet in te lichten om geen argwaan te wekken. U zegt dat dit de enige optie was om uzelf veilig te stellen. Gezegd dat de managers toch een groter risico liepen, aangezien zij extra beveiliging zouden kunnen hebben ingezet, zegt u dat de organisatie bewakers en soldaten heeft en een aanslag niet kon plaatsvinden zonder de hulp van iemand binnenin de organisatie. U herhaalt vervolgens nogmaals dat u vreesde dat zij u ervan zouden verdenken met Al-Shabaab samen te werken indien u hen zou verwittigen. Gevraagd of het voor de organisatie niet juist duidelijk zou zijn dat u niet met Al-Shabaab samenwerkte als u de organisatie inlicht over een aanslag, zegt u vaagweg dat u een slachtoffer was en de organisatie niet gemakkelijk kon worden aangevallen zonder hulp van iemand binnenin. Vervolgens zegt u weerom op vage wijze dat Al-Shabaab bij alle aanslagen hulp kreeg van insiders (CGVS, p. 26). Uw verklaring dat u vreesde dat uw organisatie u ervan zou verdenken met de terreurorganisatie samen te werken is weinig ernstig, aangezien u juist door het verwittigen van uw organisatie zou aantonen niet tot Al-Shabaab te behoren. Men zou logischerwijs verwachten dat u uw collega's op de hoogte zou brengen van het dreigende gevaar. Uw verklaringen doen verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte is het voor het CGVS onduidelijk waarom uw organisatie – Ansaar International – wordt gevisieerd door de terreurorganisatie Al-Shabaab. Volgens bronnen waarover het CGVS beschikt, werd Ansaar International in 2021 verboden in Duitsland omwille van het actief verspreiden van een salafistisch wereldbeeld en de financiering van verschillende buitenlandse terreurorganisaties, waaronder ook Al-Shabaab, onder het mom van humanitaire hulp. Ansaar International ging echter in beroep tegen dit verbod. Het Federaal Administratief Hof verwierp echter het beroep van Ansaar International en bevestigde het verbod. Het Federaal Administratief Hof oordeelde dat onder andere door het bouwen van scholen en ziekenhuizen in gebieden waar Al-Shabaab dominant is, Ansaar International de terreurorganisatie steunt (zie administratief dossier). Het bouwen van scholen en ziekenhuizen in gebieden waar Al-Shabaab dominant is, duidt er op zijn minst op dat Ansaar International door de terreurorganisatie werd gedoogd. Dat Al-Shabaab uw (witte) collega's zou vervolgen, houdt dan ook weinig steek. Deze vaststelling doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De foto's van uw werkzaamheden bij Ansaar International, alsook de kopie van de werkbadge/tewerkstellingskaart en de kopie van het certificaat van de overheid kunnen hoogstens bevestigen dat u in het verleden een logistieke taak op zich heeft genomen bij de organisatie Ansaar International. Deze stukken staven de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en daaruitvolgende vrees voor vervolging bij terugkeer echter niet.

Bovendien kan aan privé-foto's en video's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Deze foto's vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Wat betreft de kopie van de werkbadge/tewerkstellingskaart, de kopie van het certificaat van de overheid en de kopie van het opleidingscertificaat dient dan weer te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde documenten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde stukken op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia* van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: *Somalia* van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: *Somalia Security Situation* van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA

Country of Origin Information Query: *Somalia – Security situation update* van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: *Veiligheidssituatie in Mogadishu* van 10 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: *Somalia* wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: *Somalia* wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapende conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepte zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in maart 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat

Hirshabelle. Eind maart 2023 kondigde president Hassan Sheikh Mohamud de tweede fase van het militaire offensief tegen al-Shabaab aan. Deze tweede antiterreuroperatie zou zich richten op de zuidelijke deelstaten South West en Jubbaland maar in juni 2023 lijkt deze nog niet opgestart. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering.

Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu van januari tot en met juni 2023, toont dat er vooral schietincidenten (63 %) plaatsvinden, soms in combinatie met ander gewapend geweld. Het gaat om gerichte moordaanslagen met een vuurwapen op een individu, vuurgevechten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten na hit-and-run- of granaataanvallen van de terreurgroep en om schietincidenten tussen de veiligheidsdiensten onderling. Bij 24 % van het genoteerd geweld gaat het om granaataanvallen al dan niet gevolgd door een vuurgevecht. Aanslagen met geïmproviseerde explosieven komen in 19 % van de geregistreerde incidenten voor. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Vanaf april 2023 noteert ACLED een dalende trend in het aantal veiligheidsincidenten. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer binnenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren en controleposten. In de eerste helft van 2023 pleegt al-Shabaab gerichte moordaanslagen tegen burgers, waaronder clanoudsten en politici, die betrokken zijn bij het militair offensief in de regio's Hiiraan, Middle Shabelle en Galgaduud, vermoedelijk als represaille. De groepering voert ook gerichte aanslagen uit tegen drugsdealers en benedeleden, vermoedelijk om de sympathie van de inwoners van de hoofdstad te winnen. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt toe in de hoofdstad.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Benadir in december 2022 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). Van de in totaal 290 geregistreerde incidenten tussen januari en juni 2023, categoriseert ACLED 92 incidenten (32 %) in de cluster civilian targeting, waarbij 84 burgerdoden worden geteld. ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 70 burgerdoden voor 62 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend, voornamelijk opgeëist of vermoedelijk uitgevoerd door al-Shabaab. Het leger, politie en onbekende gewapende groepen zijn verantwoordelijk voor de overige incidenten. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 53 doden voor 82 incidenten. Al-Shabaab is betrokken bij de meerderheid van dit type incidenten (93 %) waarbij soldaten, politieagenten, ambtenaren, bodyguards en burgers om het leven komen. ACLED registreert ten slotte 146 incidenten als battles. Hierbij worden 137 dodelijke slachtoffers genoteerd.

Het hoogste aantal slachtoffers per incident registreert ACLED bij de bestorming door al-Shabaab van de kantoren van de Benadir Regional Administration in januari 2023 (14 doden) en bij de aanslag in februari 2023 op een residentie waar leden van de Hawadle-clanmilitie die meevechten in het militaire offensief tegen AS, revalideerden (15 doden). Het hoogste aantal burgerdoden tijdens één incident registreert ACLED op 28 februari 2023 wanneer al-Shabaab in het district Yaaqshiid jacht maakt op (vermoedelijke) drugdealers en bendeleden. Zeven burgers komen om het leven.

In de eerste helft van 2023 registreert het UNHCR Protection and Return Monitoring Network (PRMN) 200 ontheemden die vanuit Benadir naar de regio Nugaal en de regio Bari trokken. Ongeveer 2.000 ontheemden zochten binnen de regio Benadir zelf een ander onderkomen. UNHCR registreert daarnaast in de hoofdstad 115.930 nieuwe IDP's voor de periode januari – juni 2023. De droogte is de hoofdrede om naar de stad te vluchten, gevolgd door de veiligheidssituatie.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- De materiële motiveringsplicht.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden wijst verzoeker op de slechte omstandigheden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de noodzaak om aldaar alles kort samen te vatten. In dit opzicht benadrukt verzoeker dat hij de taal Somali wel machtig is, maar dat het nog altijd moeite vergt voor hem om zichzelf volledig zoals in zijn eigen moedertaal May uit te drukken en dus geraakte hij niet tot alle essentiële details tijdens het haastige interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Wat de werkwijze van Al-Shabaab betreft, meent verzoeker dat de tolk hier een vertalingsfout beging. Immers, verzoeker verklaarde dat hij ging nadenken over het voorstel van de terreurorganisatie Al-Shabaab en niet dat hij meteen was akkoord gegaan. Omdat verzoeker geen duidelijk akkoord had gegeven, schoten leden van Al-Shabaab op verzoeker toen hij wegwandelde. In zijn vrij relaas staat er nergens dat verzoeker uitdrukkelijk zijn akkoord had gegeven.

Bovendien kan verzoeker bezwaarlijk worden verweten dat Al-Shabaab op bedenkelijke wijze hebben gehandeld. Hij staat namelijk niet in voor de handelingen en de daden van anderen noch oefent hij hierover enige controle uit.

Waar de bestreden beslissing het niet aannemelijk acht dat verzoeker niet beseftte dat hij werd gevisieerd door Al-Shabaab nadat hij werd beschoten, benadrukt verzoeker dat hij net aan de dood was ontsnapt en niet helder kon nadenken.

Wat het vermeende gebrek aan voorzorgsmaatregelen betreft, benadrukt verzoeker dat zijn oom verantwoordelijk was voor de familie en verzoeker zelf werkte. Dit werk was belangrijk voor verzoeker. Ook stelt verzoeker dat hij dit werk zo veilig mogelijk trachtte voort te zetten. Immers, meteen na de aanval vertrok verzoeker naar zijn vriend en ging van daaruit naar zijn oom.

Zijn oom bracht hem vervolgens naar het huis van zijn vriend en stelde verzoeker gerust dat hij van daaruit veilig naar zijn werk zou kunnen gaan. Hij is dan ook maar één dag naar zijn werk gegaan en de dag nadien werd zijn huis aangevallen.

Waar de bestreden beslissing het nog merkwaardig vindt dat verzoeker zijn collega's niet inlichtte over de dreiging, verwijst verzoeker naar het feit dat hij niet helder kon nadenken na het traumatische incident. In tijden van enorme angst is het bevattelijk dat een persoon niet logisch kan nadenken en dan ook wantrouwige gedachten begint te krijgen. Verzoeker was bovendien gerustgesteld daar de organisatie uitgerust was met voldoende beveiliging in tegenstelling tot verzoeker zelf.

Tot slot betoogt verzoeker dat Al-Shabaab nooit persoonlijk en exact aan hem heeft meegedeeld waarom zij de organisatie viseerden. Echter vroeg Al Shabaab enkel hulp aan verzoeker voor het doden van een ongelovige die tewerkgesteld was binnen de organisatie en dus kan verzoeker ook niet meer doen dan navertellen wat hij heeft meegemaakt.

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst hierbij naar de precare veiligheidssituatie in Mogadishu. Ook benadrukt verzoeker de hachelijke economische situatie in Mogadishu.

3.1.2. De commissaris-generaal legde op 17 april 2024 een aanvullende nota neer met daarin een analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu aan de hand van volgende informatie:

- UNHCR *"International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia"* van september 2022;
- EUAA *"Country Guidance: Somalia"* van augustus 2023;
- EUAA *"Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation"* van februari 2023;
- EUAA *"Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update"* van 17 mei 2023;
- COI Focus *"Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu"* van Cedoca van 23 oktober 2023 (update);
- COI Focus *"Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten"* van Cedoca van 21 december 2023.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolging van verzoeker daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde (i), de door verzoeker geschetste werkwijze van Al-Shabaab niet aannemelijk is (ii), verzoekers gedragingen in het licht van de dreiging niet kunnen overtuigen (iii) en het geheel onduidelijk is waarom Al-Shabaab verzoekers organisatie zou viseren (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Vooreerst wordt terecht door de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde:

“Vooreerst stelt het CGVS vast dat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door enkele opmerkelijke omissies in uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u namelijk aan het einde van het eerste gesprek met de leden van Al-Shabaab beschoten te zijn geweest (CGVS, p. 23). Bij de DVZ maakte u daarentegen helemaal geen gewag van het door u beweerde schietincident. U geconfronteerd met deze omissie in uw verklaringen bij de DVZ, werpt u vaagweg de inhoud van het eerste telefoongesprek op (CGVS, p. 25). Daarnaast verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw neef tijdens de aanval van de leden van Al-Shabaab op uw huis kwam te overlijden (CGVS, p. 23). U maakte van dit, nochtans belangrijke, feit echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd bij de DVZ. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ stelt u namelijk dat u door uw zus werd gecontacteerd met de boodschap dat er leden van Al-Shabaab bij uw huis waren langs geweest en zij u zochten, waarna u besloot om Somalië te verlaten (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5). Uw verklaring dat men u bij de DVZ had gezegd beknopt te zijn en niet te veel details te geven biedt geen verschoning voor deze opmerkelijke lacune in uw verklaringen voor de DVZ. Dat u het overlijden van een familielid zou afdoen als zijnde een detail kan allerm minst overtuigen (CGVS, p. 25). Bovenstaande lacunes in uw verklaringen bij de DVZ doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.”

Verzoeker kan de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud niet verschonen door louter hypothetisch op te merken dat de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken slechts een summiere ‘samenvatting’ betreft van zijn verklaringen. Dit betreft immers een blote bewering, nu verzoeker niet aantoont dat wat in deze vragenlijst werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij werkelijk heeft verklaard. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoont hoe dit feit een verschoning zou kunnen bieden voor de vastgestelde afwijkingen in verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud. Bovendien weerlegt verzoeker geenszins de motivering in de bestreden beslissing omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden door louter hypothetisch te verwijzen naar de slechte omstandigheden tijdens het interview bij aanvang van de procedure. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoeker *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard, *quod non in casu*. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij deze vervolgens ondertekende, waardoor hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan.

Waar verzoeker verwijst naar zijn moeilijkheden met het Somalisch ter verschoning van deze tegenstrijdigheden, herneemt de Raad vooreerst de volgende motivering van de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u halverwege het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangeeft dat Maay uw moedertaal is en sommige woorden Mahatiri (Somalisch) soms moeilijk voor u zijn (CGVS, p. 15). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 9 maart 2021 duidelijk heeft aangegeven dat u de taal Somalisch voldoende beheerst om de problemen te verwoorden die hebben geleid tot uw vlucht en u hierover evenwel vragen kan beantwoorden (Zie verklaring betreffende procedure, punt 2). Wanneer u aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gevraagd of u de tolk goed begrijpt, antwoordt u de tolk heel goed te begrijpen (CGVS, p. 5-6). Wanneer u aan het einde van het persoonlijk wordt gevraagd of u de vragen goed heeft begrepen en of u de tolk goed heeft begrepen, antwoordt u tweemaal bevestigend (CGVS, p. 27). Ook dient te worden vastgesteld dat het CGVS geen correcties als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud, die u op 19 juli 2022 werden bezorgd,

heeft ontvangen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Uit het voorgaande volgt dat verzoeker klaarblijkelijk probleemloos het gehele persoonlijk onderhoud in het Somalisch kon afleggen. *Mutatis mutandis* kan men er dan ook vanuit gaan dat verzoekers kennis van het Somalisch geen barrière vormde tijdens het afleggen van zijn verklaringen tijdens het korte interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing terecht dat de beschreven werkwijze van Al-Shabaab niet aannemelijk is:

“Naast uw lacunaire verklaringen komen uw verklaringen over de werkwijze van Al-Shabaab eveneens zeer bedenkelijk over. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS onder meer dat u door twee leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab de keuze kreeg om hen te helpen of om te sterven, waarop u akkoord bent gegaan om hen te helpen. Daaropvolgend belden zij naar iemand. U besloot om weg te wandelen, waarop u door de leden van de terreurorganisatie werd beschoten (CGVS, p. 22-23 en 25). Gevraagd waarom de leden van Al-Shabaab u zouden neerschieten, aangezien u reeds akkoord bent gegaan met hun voorstel, stelt u te denken dat zij dachten dat u niet oprecht was, waarop zij naar hun emir hebben gebeld met de vraag of zij u dienden neer te schieten (CGVS, p. 25). Het is weinig aannemelijk dat wanneer u aangeeft de terreurorganisatie te zullen helpen, u onmiddellijk zou worden neergeschoten zonder dat men eerst uw hulp trachtte te benutten.

Dat u bovendien later door de emir, die volgens u de opdracht zou hebben gegeven om u te doden, werd opgebeld met de vraag om een aanslag uit te voeren, raakt kant noch wal (CGVS, p. 23). Zeker gezien u meteen na het schietincident (en nog voor het telefonisch contact met de emir) een dreigtelefoontje van de leden van Al-Shabaab heeft ontvangen (CGVS, p. 23). Het is namelijk weinig aannemelijk dat de leden van Al-Shabaab u eerst trachten te vermoorden, u vervolgens telefonisch bedreigen en de emir u uiteindelijk toch om hulp zou vragen. Aldus wordt de door u beweerde werkwijze van de terreurorganisatie Al-Shabaab niet aannemelijk bevonden. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw vrees verder in ernstige mate aan.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de tolk zijn verklaringen verkeerdelijk heeft vertaald. Dit is echter een blote bewering die weinig aannemelijk is in het licht van het gegeven dat verzoeker uitdrukkelijke verklaarde de tolk goed te hebben begrepen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5-6, 27). Bovendien bracht verzoeker geen correcties aan het persoonlijk onderhoud nadat hij een kopie van de notities ontving. Dat verzoeker pas nu, na het vernemen van de negatieve beslissing, stelt dat er sprake is van vertaalfouten is niet ernstig.

Verzoeker kan verder geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing door te stellen dat hij geen inzicht kan hebben in de handelswijze van Al-Shabaab. Het gebrek aan inzicht vanwege verzoeker inzake de handelswijze van Al-Shabaab plaatst hun ongeloofwaardige werkwijze immers niet in een ander daglicht. De Raad merkt verder op dat de bestreden beslissing zich mag baseren op het geheel van de verklaringen van verzoeker ter beoordeling van zijn geloofwaardigheid, waarbij het verklaarde gedrag van derden een nuttig element kan vormen bij deze beoordeling.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht het volgende op aangaande verzoekers reactie:

“Ook uw verklaring dat u pas na de controle van het nummer zeker was dat u door de terreurorganisatie Al-Shabaab werd vervolgd, doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo stelt u onder meer beschoten te zijn geweest, alsook dreigtelefoontjes te hebben ontvangen. Pas na het telefonisch contact met de emir besluit u het nummer te laten controleren. Dit nummer blijkt van Al-Shabaab te zijn, waarop u in paniek raakte (CGVS, p. 22-24). Het is eenvoudigweg niet aannemelijk dat u na het schietincident, het dreigtelefoontje en het telefonisch contact met de emir nog niet zou beseffen dat u door de terreurorganisatie Al-Shabaab werd gevisieerd. Zeker wanneer u verklaart dat de personen nabij de moskee u effectief hebben verteld dat zij tot Al-Shabaab behoorden (CGVS, p. 22). Dat u zodus niet op de hoogte zou zijn van hun lidmaatschap bij de terreurorganisatie Al-Shabaab is niet ernstig. Uw verklaringen ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker stelt hierbij dat hij, nadat hij werd beschoten, niet meer helder kon nadenken. Hoewel enigszins kan worden begrepen dat verzoeker nét na het schietincident verward was, verklaart dit geenszins dat verzoeker in de uren na dit incident uit de verscheidene elementen die worden opgenoemd in de bestreden beslissing niet in staat was te besluiten dat hij werd vervolgd door Al-Shabaab.

De bestreden beslissing oordeelt verder op pertinente wijze dat verzoekers gebrek aan voorzorgsmaatregelen niet aannemelijk is:

“Bijkomend dient te worden opgemerkt dat de door u genomen voorzorgsmaatregelen weinig doeltreffend zijn. U verklaart namelijk dat de personen die u nabij de moskee hebben aangesproken u hebben gezegd dat u diende te helpen bij het doden van witte mensen die bij u werkten (CGVS, p. 22). Hieruit kan worden opgemaakt dat de leden van Al-Shabaab goed geïnformeerd waren over uw werkomgeving. Hierna verklaart u te zijn beschoten, alsook enige tijd later te zijn opgebeld door de leden van Al-Shabaab met de boodschap dat zij u zouden doden. Vervolgens werd u ondergebracht bij een vriend van uw oom. Eens u bij de vriend van uw oom werd ondergebracht, verklaart u dat u opnieuw naar uw werk ging (CGVS, p. 23). Het is allerminst ernstig dat u niet langer naar huis gaat uit vrees voor Al-Shabaab, maar u wel besluit om naar uw werk te gaan terwijl de leden van Al-Shabaab duidelijk op de hoogte waren van uw tewerkstelling. Uw gedrag rijmt niet met de mate van terughoudendheid die men normaliter van iemand in uw situatie zou verwachten. Na het dreigtelefoontje werd u nogmaals opgebeld door Al-Shabaab. Dit keer belde de emir met de boodschap dat u een aanslag diende uit te voeren op een door uw organisatie georganiseerde ceremonie. U weigerde dit, waarop u het nummer liet nakijken. Het nummer bleek effectief van de terreurorganisatie Al-Shabaab afkomstig te zijn, waarop u in paniek raakte (CGVS, p. 23). U verklaart aanvankelijk u bij uw werk ziek te hebben gemeld en dat uw huis een dag later werd aangevallen door leden van Al-Shabaab (CGVS, p. 23).

Echter, wanneer u geconfronteerd wordt met uw afwijkende verklaringen bij de DVZ, waar u verklaarde overdag te hebben gewerkt ten tijde van de aanval van de terreurorganisatie op uw huis (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5), beweert u niet overdag te hebben gewerkt, maar 's nachts (CGVS, p. 25). Uw inconsistente verklaringen daargelaten, dient opnieuw te worden vastgesteld dat u zelfs na het telefoongesprek met de emir nog naar uw werk ging. Sterker nog, u verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud namelijk dat u de dag van de aanval van Al-Shabaab normaliter naar uw huis ging gaan (CGVS, p. 23). Uw verklaringen tarten alle verbeelding. Dat u na de bedreigingen nog steeds naar uw werk ging, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vervolging en daarmee gepaard gaande vrees.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn werkzaamheden belangrijk voor hem waren en hij deze trachtte op een zo veilig mogelijke manier uit te voeren. De bestreden beslissing merkt hieromtrent reeds terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet naar huis ging, doch wel naar zijn werk. Bovendien kan het vermeende belang van deze werkzaamheden voor verzoeker niet opwegen tegen de reële dreiging tegenover zijn leven.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker zijn collega's niet inlichtte:

“Voorts is het merkwaardig dat u niemand heeft ingelicht over de bedreigingen aan uw adres of over de nakende aanslag op uw collega's bij Ansaar International. U verklaart namelijk noch de organisatie noch de politie te hebben ingelicht over de toenadering van Al-Shabaab. Gevraagd waarom u uw organisatie niet heeft ingelicht, stelt u schrik te hebben gehad dat de organisatie u ervan zou verdenken lid te zijn van Al-Shabaab en mogelijks de overheid zou informeren over hun vermoedens (CGVS, p. 25-26). Geconcludeerd dat de managers van de organisatie niet wisten dat er een aanslag werd beraamd, antwoordt u bevestigend. U zegt te hebben besloten om hen niet in te lichten om geen argwaan te wekken. U zegt dat dit de enige optie was om uzelf veilig te stellen. Gezegd dat de managers toch een groter risico liepen, aangezien zij extra beveiliging zouden kunnen hebben ingezet, zegt u dat de organisatie bewakers en soldaten heeft en een aanslag niet kon plaatsvinden zonder de hulp van iemand binnenin de organisatie. U herhaalt vervolgens nogmaals dat u vreesde dat zij u ervan zouden verdenken met Al-Shabaab samen te werken indien u hen zou verwittigen. Gevraagd of het voor de organisatie niet juist duidelijk zou zijn dat u niet met Al-Shabaab samenwerkte als u de organisatie inlicht over een aanslag, zegt u vaagweg dat u een slachtoffer was en de organisatie niet gemakkelijk kon worden aangevallen zonder hulp van iemand binnenin. Vervolgens zegt u weerom op vage wijze dat Al-Shabaab bij alle aanslagen hulp kreeg van insiders (CGVS, p. 26). Uw verklaring dat u vreesde dat uw organisatie u ervan zou verdenken met de terreurorganisatie samen te werken is weinig ernstig, aangezien u juist door het verwittigen van uw organisatie zou aantonen niet tot Al-Shabaab te behoren. Men zou logischerwijs verwachten dat u uw collega's op de hoogte zou brengen van het dreigende gevaar. Uw verklaringen doen verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker verwijst hierbij wederom naar het gegeven dat hij niet helder kon nadenken en paranoïde was. Deze blote bewering die op generlei wijze wordt gestaafd doet geen afbreuk aan de omstandige en uitgebreide motivering van de bestreden beslissing die terecht vaststelt dat verzoekers gedachtegang alle logica ontbeerde.

Waar verzoeker nog stelt dat hij dacht dat de organisatie goed genoeg beveiligd was, merkt de Raad op dat dit een loutere herhaling is van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab de organisatie waar verzoeker werkte viseerde:

“Tenslotte is het voor het CGVS onduidelijk waarom uw organisatie – Ansaar International – wordt gevisieerd door de terreurorganisatie Al-Shabaab. Volgens bronnen waarover het CGVS beschikt, werd Ansaar International in 2021 verboden in Duitsland omwille van het actief verspreiden van een salafistisch wereldbeeld en de financiering van verschillende buitenlandse terreurorganisaties, waaronder ook Al-Shabaab, onder het mom van humanitaire hulp. Ansaar International ging echter in beroep tegen dit verbod.

Het Federaal Administratief Hof verwierp echter het beroep van Ansaar International en bevestigde het verbod. Het Federaal Administratief Hof oordeelde dat onder andere door het bouwen van scholen en ziekenhuizen in gebieden waar Al-Shabaab dominant is, Ansaar International de terreurorganisatie steunt (zie administratief dossier). Het bouwen van scholen en ziekenhuizen in gebieden waar Al-Shabaab dominant is, duidt er op zijn minst op dat Ansaar International door de terreurorganisatie werd gedoogd. Dat Al-Shabaab uw (witte) collega's zou vervolgen, houdt dan ook weinig steek. Deze vaststelling doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.”

Verzoeker meent dat hij enkel kan verklaren wat hem werd meegedeeld. Het gebrek aan inzicht vanwege verzoeker inzake de handelswijze van Al-Shabaab plaatst hun ongeloofwaardige werkwijze immers niet in een ander daglicht. De Raad herhaalt dienaangaande dat de bestreden beslissing zich mag baseren op het geheel van de verklaringen van verzoeker ter beoordeling van zijn geloofwaardigheid, waarbij het verklaarde gedrag van derden een nuttig element kan vormen bij deze beoordeling.

De motivering betreffende de neergelegde documenten laat verzoeker ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan dienstig verweer wordt overgenomen:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De foto's van uw werkzaamheden bij Ansaar International, alsook de kopie van de werkbadge/tewerkstellingskaart en de kopie van het certificaat van de overheid kunnen hoogstens bevestigen dat u in het verleden een logistieke taak op zich heeft genomen bij de organisatie Ansaar International. Deze stukken staven de door u voorgehouden vervolgingsfeiten en daaruitvolgende vrees voor vervolging bij terugkeer echter niet. Bovendien kan aan privé-foto's en video's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Deze foto's vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Wat betreft de kopie van de werkbadge/tewerkstellingskaart, de kopie van het certificaat van de overheid en de kopie van het opleidingscertificaat dient dan weer te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde documenten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde stukken op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, wijst de Raad op het volgende.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “*conflict-affected areas*” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming, omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten.

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering Al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen Al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen Al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar Al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, Al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

In casu dient vastgesteld te worden dat verzoeker alvorens zijn vertrek 12 jaar in Mogadishu verbleef, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier en in de aanvullende nota blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. De commissaris-generaal stelt hieromtrent als volgt in zijn aanvullende nota:

“Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “louter aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de voorgaande vaststellingen

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP